

КНИЖКА ЧЕТВЪРТА

1937—1938

ГОДИНА XXXIII

РОДНА РЕЧЬ

Ти звучишъ въ ония думи свежи,
майка ми които прошептя
въ първия ми день, когато нѣжно
своя синъ цѣлуна по уста.

Родна речъ! Ти първа ме погали,
шомъ навлѣзохъ въ днешния животъ
и отъ тебъ разбрахъ какъ пѣй и жали
моя скжпъ, трудолюбивъ народъ.

Съ твойтъ думи бодро ми говори
книгата съсъ бѣлитъ листа,
детскитъ ми две очи разтвори,
да обходя въ книгитъ свѣта.

Въ пѣснитъ на моята родина
чувамъ твоя гласъ като звучи:
тжжна си въ размирнитъ години,
бодра си срѣдъ радостнитъ дни.

Родна речъ звѣнти въ горитъ млади,
пѣй въ гласа на ранния орачъ
и звучи надъ роснитъ ливади
въ пѣсенъта на бодрия косачъ.

Богданъ Овесианинъ

